

Pri zborovanji odposlancev, ki je potem sledilo, izvolil se je novi odbor, kakor smo to naznanili že v 19. številki. Razum tega določila se je udnina za prihodnje društveno leto, in sicer 20 kr. od vsakega člana „Zaveze“. Gospod Potrebin je predlagal, naj se podajo trije gospodi od odbora k gospodu županu in k gospodu predsedniku „Narodnega doma“ ter se jima imenom „Zaveze“ zahvalita še jedenkrat za sijajni vsprejem, oziroma za prepustitev prostorov v „Narodnem domu“. (Se soglasno sprejme in gospodje v ta namen določijo.) Potem pa je podpredsednik gospod Lapajne zborovanje zaključil, želeč novemu odboru prav uspešno delovanje v čast „Zaveze“, v prid slovenskega šolstva in povzdigo našega stanovskega ugleda.

VIII. ferialni tečaj za rokotvorna deška dela na Dunaji.

V letošnjem VIII. ferialnem tečaju za deška rokotvorna dela na Dunaji bilo je 47 udeležencev. Vzprejetih je bilo 49, ali dva nista dobila potrebnega dopusta od šole. Vdeleženci so bili: 1 c. kr. ravnatelj deške ljudske in meščanske šole v Trstu, 3 c. kr. vadniški učitelji, 12 nadučiteljev ter šolskih voditeljev, 5 meščanskih učiteljev, 25 ljudskih učiteljev in 1 strokovni učitelj neke poljedeljske šole v Dalmaciji. Po njih šolskem delovanju je pa spadalo na Kranjsko 8 (med njimi tudi dve gospici učiteljici iz Kočevja), Stajersko 1, Primorsko 1, Dalmacija 4, Spod. Avstrijsko 9, Gor. Avstrijsko 2, Češko 7, Moravsko 2, Šlezija 2, Galicija 4, Bukovina 5, Predarlško 1 ter celó iz Bulgarije 1. Koroška in Solnograška izostale ste (kakor vsako leto) tako tudi letos. — Tečajina pravila dovolé, da si zbere vdeleženec samo 2 predmeta v jednom letu. Kranjci smo (gospici učiteljici seveda izvzemši) le mizarili in rezbarili. V mizarstvu smo začeli delati v prvo navadne količke in nastave za cvetke, potem različne lesne zveze, katere smo tudi praktično uporabili na raznovrstnih predmetih. Proti koncu smo izdelane predmete likali, barvali s pajco in celó politirali. V rezbarstvu začeli smo z navadno zarezo (Flachornament), potem z globokim rezom (Tiefornament oder Kerbschnitt) in z visokim rezom (Hochornament-Relief). Tudi pouk v rezbarstvu naslanjal se je na razne uporabe. Pouk je bil strogo sistematičen, od lažjega do težjega, od znanega do neznanega. Gospodje profesorji bili so v istini jako prijazni ter potrpežljivi z nami. Kakó so nam vse kratko in umljivo znali pokazati, popravljati pokažene predmete i. t. d. Vže na njih videla se je znana dunajska prijaznost in postrežljivost! Dasi ravno nam je začetkoma primanjkovalo mnogo spretnosti in je bila potrpež-

ljivost g. profesorjev z nami precejšnja, nam je vendar delo proti koncu šlo prav dobro izpod rok. —

Sedaj naj pa še poročam o učiteljskem zboru, o pričetku in sklepu tečaja. Učiteljski zbor je bil konstituiran iz sledečih gospodov: Alojzij Bruhns, ravnatelj dunajskih šolskih delarn bil je tečaju vodja. Učil je mizarstvo ter imel dvakrat na teden teoretično predavanje. — Friderik Afh, podučeval je modeliranje in Bogomil Herbe pa rezbarstvo.

V sredo dné 17. mal. srpana zbrali smo se vsi dospeli tovariši iz raznih pokrajin širne naše Avstrije v šoli, kjer nas je predsednikov namestnik gosp. Blazinčič v navzočnosti učiteljskega zbora prav prisrčno pozdravil. S hvaležnimi besedami spomnil se je podpore visokega ministerstva ter sl. občinskega sveta dunajskega. Potem smo bili uvrščeni v različne sobe, kjer smo precej morali pričeti. Delali smo dopoldne od 7 do 11 ure, popoldne od 2 do 5 ure; sleherni torek in petek bilo pa je še teoretično predavanje od 11—12. Predavalo se je o zgodovini rokotvornega pouka, o raznih metodah, o orodji in o materialijah.

Vdeleženci bili so zelo marljivi. Nekateri prihajali so vže ob 6. uri zjutraj ter pozno po sklepu odhajali. Dasi ravno je bilo toliko nacionalitet zbranih, ni prišlo niti v nacionalnih niti verskih ozirih do najmanjše nespornosti. Ravnatelj sam se je v tem oziru mnogokrat zelo laskavo izrazil.

Konec tečaja vršil se je dné 17. vel. srpana t. l. ob 1/26. uri zvečer. Navzoči gospod predsednikov namestnik Karol Lustig se je v imenu društva prisrčno poslavljaj od nas, na kar se mu je c. kr. ravnatelj Stolz iz Trsta v svojem in našem imenu najprisrčneje zahvalil. Po kratkem opetnem ogovoru gospoda Blazinčica razdelila so se spričevala, s kojimi so se vračali še tisti večer mnogi gosp. tovariši v domovino. Koliko lepih in znamenitih rečij smo se priučili tam, je težko povedati.

T. Čampa — Zagorje.

Listek.

Zmes.

I.

(Dalje.)

Pa sem jo zopet nekoliko mahnil v stran. Saj mešam zmesi — nič ne de, četudi je vse zmedeno. Človek je nekako tak, kakor metuljček. (Ej, ko bi me prava gospica koleginja čula!) Ta se dvigne v zrak in zre po pisanih vrtnih gredicah. In spusti se na cvet, ki mu odpre sladko svoje nedro; kadar pa ima dovolj, splava na drugo cvetje. Tu srka svoj zajutrek. Pod njega težo se ziblje ljubka